

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Pontificis Romani contemptus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

...que insidias
...hibet artes,
...gnandum
...it illi tam
...reditur in
...t ad eam
...nec enim
...m eruditio
...antur. Con
...erent, in
...cuniculis
...persona
...exagitat
...ab omni
...lliones pra
...n negat
...enim qua
...osque de
...que nihil
...nam de
...gis eos
...m numer
...os com
...m enim
...n mens
...ortora
...a ut is
...aput
...se etiam
...adis
...as cor

...ijs debilitatus & fractus, speraturq; quoniam
... & terrores quoq; diminuti sunt, fore ut acer-
...rimis fidei telis conficiatur & concidat.

VINDICTA DEI IN CONTEM-
ptores Pontificis Romani.

Admodum prosperè ac feliciter cesse-
runt res bellicæ Iustiniano Imp. tam in
Perside, quàm in Africa antequam in Silueri-
um Ro. Pontificem violentè iniectæ sunt ma-
nus, postea vero, conuersa alea admodum ex-
titerunt luctuosæ. Nam licet in Occidente ad
modicum temporis spatium res Gothicæ de-
xterè atque floridè succedere visæ sint, quæ
sæpe postea in discrimen adductæ, certe in O-
riente, ubi regnabat imperator, res longe di-
uersæ visæ sunt deploratissimæ, eoq; statu mi-
serimo collocatæ ut non Hunnis solum sed
etiam Persarum Regi fieri necesse fuerit tri-
butarium Imp. illum qui VVandalorum atq;
Gothorum Reges nuper duxerat sub iugo ca-
ptiuos. Sed & res Africanas quàm felicissimis
auspicijs inchoatas maxima secuta sunt detri-
menta, teste Procopio.

1.
videlicet
de perfec-
tiorum &
de Laicis
Eccles. &c.

Belisarius, teste Cedreno, adeo acceptus
fuit Iustiniano imp. ut is percusso nummo in
altera parte se, in altera parte Belisarium ar-
matum effinxerit, cum hac inscriptione, Beli-
sarius Romanorum decus. Anno autem Chri-
sti 561. structas fuisse insidias ad occidendum
Iustinianum Augustum habet Miscellæ au-
ctor.

20

Dd 5 ctor.

ctor. cum, re detecta, in crimen adductus
 Crinit. de
 honest. dis-
 cip. lib. 15.
 volat. Pon-
 tan. & c.

Sic licet 2.
 Reg. 12. Da-
 uidi pecca-
 tum à Deo
 dimissum
 Nathan an-
 nunciaue-
 rit, pœnam
 tamen in
 presenti vi-
 ta ipsi à
 Deo inflig-
 endam de-
 monstrauit.
 Zach. 2.
 Matt. 18.

lifaricus pœnas dedit bonis & dignitate
 tus. Nonnulli asserunt eum excœcaturum
 tumque omnibus dignitatibus atque diu-
 mendicare stipem fuisse coactum. vt
 æqua libra expensam intelligas in Belisari-
 um cœlitus Deum iaculatum esse vindictam
 ob oculos pone, quæ in sanctissimum E-
 fia Rom. Pontificem Siluerium in gen-
 Theodoræ Augustæ Romæ Belisarius
 quando perpetravit, quorum etsi postea
 poltea visus sit, tamen (quod honor Regis
 dicium diligit Psal. 98.) licet culpam
 rem absoluit ob quam perpetua gehenna
 nus erat, haud tamen semper pœnam in-
 fenti vita luendam omnino remittit. Quod
 autem sit immane scelus atque pauca
 etiam dæmonibus sacrilegium, iniectum
 nus in Christum Domini, ex illa sententia
 stat sententia Domini: Qui tetigerit
 git pupillam oculi mei, & cum minatur
 scandalizauerit vnum de pusillis istis, &c.
 quo etiam hic Belisarius in Roman. Pont.
 Siluerium violentas iniecit manus, vi-
 nis ipsius roburque Romanæ militiæ
 cidit, addita vero hostibus bellica
 do quam innumeræ victoriæ sunt secuti
 que adeo, vt quæ tanto fuerunt partem
 re pessum ierint, cum illis potiti sunt
 reliquas vero prouincias (Pannoniam &
 rimas regiones) Longobardi inuasere

Antesq; in Dalmatiam & Illyricum Epidam-
num usq; cuncta depopulati sunt. hæc pluri-
bus Procop. de bello Goth. lib. 3.

3.

Cum ante oculos Imperat. Mauritij iussi
sunt necari quinque eius filij masculi, ille al-
ta Philosophia dixisse fertur, illud Davidi-
cum: Iustus es Domine, & rectum iudicium
tuum. Cum nutrix vnum è nece subtraxisset
& pro illo filium suum offerret, id Mauriti-
us fieri vetuit, infantemque suum prodidit,
qui visus est è vulneribus lac dare cum san-
guine. Tandem ultimo loco Mauritius ipse
occisus est. Horum omnium abscissa capi-
ta delata in campum iuxta tribunal ad sceto-
rem usque ibidem permanserunt, donec Pho-
cas imper. nouus licentiam ea auferendi atq;
sepulturæ mandandi concessit. Ad extrema
autem hæc omnium calamitatum prolapsus
est, quia non pauca aduersus libertatem Ec-
clesiasticam sanxit & in sanctis. Patrem Gre-
gorium non leuia perpetravit. Plane illam
visus est subiisse quodammodo pœnam que
in S. prouerbijs reperitur ita esse sancita: o-
culum qui subsannat Patrem effodiant eum
corui de torrentibus & comedant eum fi-
lij aquilæ. Passus namque hanc ignomini-
am fuisset, secto capite usque ad putredi-
nem in foro exposito, nisi vallatum sem-
per fuisset à spectantibus & admirantibus po-
pulis.

Theopha-
nes.
Miscel.
lib. 17.
Niceph. li.
18. c. 41. de
his qui pro-
ter Maur.
& filios in-
terempti
fuerunt.
Prou. 30.

Desi-

4.
P. Lud. Ri-
chomus
in expo-
stul. apolo-
getica pro
Soc. Iesu.

5.
Ibidem.

Desiderius Rex Longobardorum hostis
sedis Apostolicæ infestissimus non tam
plus quam præcipitatus ex astris, amplissimus
fortunis dejectus, nudus ab opibus, vitæ
liatus, Regnum, nomen, se ac suos, æternam
inextricabili ruina oppressus, amisit.

Quatuor imperatores orientis imperatores
Leo III. Copronymus, Leo III. Constantinus VI.
quia omni indignissima atrocitate Pontifices
maximos raptauerant, lacerauerant, sibi scrobem
ac foueam suffoderunt, cuius imperij jaceret
afflicta & sepulta multitudo: atque qui Seruatorem
& gubernatorem hominum Christum Iesum in
Vicario Apostolico successore, obseruare & recog-
scere recusarunt ipsi illi solium adornatum
amentissimo ac profligatissimo hosti potestatis
& humanitatis Mahometi, eiusque posteritati
qui in temporale regnum armatus erupit, in
spiritali diaboli impunè bacchantis imperio
um in subditarum gentium pectoribus lacerare
liret, quas viuas mortuasque maclandas in
dijs æternis addiceret.

6.

In Ottone III. imp. extinctum penitus
stemma regnantium Ottonum, nõ nisi in
potem Magni Ottonis, secundum hæresim
imperij propagatum, ita diuinitate vlcis
delicta quæ in sedem Apostolicam perpetrarunt,
pro arbitrio amouendo atque subrogando Pontifices,
quamuis non nisi pietatis intuitu id facere præferrent. Sed nec aliter

prætextum legitur habuisse Saul quando non
 expectato Samuele obtulit sacrificiū (1. Reg.
 13.) sibi male vendicans quæ essent solum sa-
 cerdotum, ob idque regni & vitæ priuatione
 mulctatus. Cum audisset: Quod si non fecis-
 ses, &c. Neq; alius quam pietatis fuit obtentus
 cum (2. Reg. 6.) calcitrantibus bobus Arcam
 Dei gestantibus, eam ad casum inclinam, ne
 corrueret, tetigit Oza: cuius rei causa statim
 à Deo percussus interiit, qui videri poterat
 dignus magna mercede, quod festinus arcæ
 cadentis periculo subuenisset. Apud Baroni-
 um año Christi 1055. Subdiaconus propinans
 venenum Papæ Victori statim à dæmone ar-
 ripitur. Anno Christi 1056. in Henricum II.
 Imp. Dei vindicta sæuijt, quia electionem sibi
 Rom. Põtificum arrogasset. & Episcoporum
 iudicia sibi sumpsisset, & iure regnandi fauif-
 set Trasimundo Comiti Theatino qui sacri-
 legio ius gentium violans Legatos Aposto-
 licæ sedis Constantinopoli redeuntes spo-
 liasset.

7.

8.

9.

Anno Chr. 1080. Henricum Regem III.
 quem digne iusteq; percelluit excommuni-
 catio Gregorij VII. ultio diuina prostrauit.
 Qui enim patrem contempsit Gregorium Pa-
 pam, à filijs suis ipse despectus atq; regno pul-
 sus in exilio mori est coactus infelix, priua-
 tusq; regno decessit, quem Apostolicæ sedis
 sententia regni abrogatione mulctauit, vt
 impleri Deus omnino voluerit quod Petri
 subli-

Henr. 3.
 imp.
 Acquâ di-
 uinæ iusti-
 tię lancēlis
 brata sens
 tentiã patia
 tur à filio
 quæ in So
 Patre ipse

facere iugi sublimē tribunal immobile permanentē
persecutio- impium statuisset, & perspicue apparuit quod
ne tenta- Petri successor pari potestate ligasset in ter-
rat. ris ex præscripto diuinæ promissionis

Dei vindi. um in cælis pariter alligasse. Sed fera
sta fera sed confuevit executio diuinæ sententiæ, sicut
grauis. Saul, qui simul ac deliquit sententiam

Sap. 11. Dis priuationis accepit dicente per Samuelem
simulat De Domino : Scidit Dominus regnum Iste
us peccata te hodie, & tradidit illud proximo tuo
hominum liori te. Sed executio fera. Non enim re-
ppter pœ nitentiam. num David accepit nisi post obitum Saul

1. Reg. 15. in Henrico tarditatem grauitate compen-
Henricus Deum apparet dum filios in Patrem statuit
sæpe victus se carnifices acerbissimos suæ sententiæ
atq; confu- cutores. Hoc namq; concipitur anno eius-
sus, regni us Henricus qui patrem regno pulsum
exors, infe- lem mori coëgit.

diem clau- Qui per tot annos Romanum Pontificem
sa extre- legitimū persecutus est patrem, filium
mum. itidem nominatum Henricum ab imperatore
patitur depulso anno Christi 1107, & non
non ob aliam causam quàm quod pater
let se Apostolicæ subijcere obedientiæ
quod inquam ab Ecclesia Romana toties
communicatus in eadem execratione ob-
nato animo permaneret, vt eum ad san-
sensum conuerteret, & tenacioribus vir-
lis anathematis arctius frequenti iterum
constrictum solui procuraret. Nolut
tem Deus sanguine patris quantum liber

pij cruentari filium iustitiæ vindicem ac pietatis cultorem, sed eum ipse repentina ægritudine è medio sustulit, ex insperato siquidem anno Christi 1106. est morte repentina multatus.

Surius in comment. anno 1571. Fuit, ait, Voritus quidam, vtriusque iuris Doctor & Oxoniensis Archidiaconus, qui fidem Catholicam frigide amplexus cum nollet post statum Catholicæ religionis in Anglia mutatum dignitate sua carere, dum quodam die apud presbyteros suæ olim jurisdictioni subiectos concionem haberet, incidit in ea D. Pauli verba quibus ait, Christum in ædificationem Ecclesiæ dedisse quosdam quidem Apostolos, Eph. 4. quosdã Prophetas, &c. quibus recitatis, de suo (vt tempori seruiret) intulit, dicens; De Papa hic verbum nullum auditis. Quod cum in extrema concione prolocutus esset, mox graui morbo correptus, atque adeo quasi mutus effectus, & à suggestu non ad prandium, vt constituerat, sed ad lectum delatus, octauo post die è vita excessit. Hæc Sanderus.

OB RECIDIVAM PECCATORUM
vel ob crebriores lapsus diuinitus puniti.

Pharao Rex Aegypti post promissa & fœdera de populo Dei dimittendo frequentius violata tãdem cum vniuerso suo exercitu maris

10.

Eph. 4.

1.

Exo. 15. 28.